

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA LOHTAJALLA
Siunauksen suojassa – Kiitosseurat 29.6.2013 klo 12:30
Mikko Himanka

SIUNAUKSEN SUOJASSA

1. Ystävät. Lohtajan kuuluisaa puuäijää pyydettiin Kerimäelle vaivaisukkonäyttelyyn. Vastasin: ”Ei hän jouda. Häntä tarvitaan työpaikallaan kahden valtakunnallisen juhlan suojelijana.” – Laskin leikkiä. Ei vaivaisukosta ole suojelijaksi. Ei kenestäkään ihmisestä ole todelliseksi suojelijaksi. Ihmisestä puhuminen jonkin tapahtuman suojelijana on vain teatteria.

2. Huomasin, että takananne seurakuntakodin eteläpäässä on evankelisen liikkeen isän Fredrik Gabriel Hedbergin vanhojen tuttujen hautoja. Siinä on maanmittari Ottelinin lasten hautaristi. Hedberg kävi täällä tervehtimässä Helena-tätiään, Ottelinin toista puolisoa.

Vanhan hautausmaan lounaisnurkassa on rovasti Elfvingin hautakivi. Hedberg tapasi hänet täällä ja kirjoitti hänestä myönteisesti. Rovasti Keckmanin ensimmäisen vaimon hauta on seurakuntakodin päädyssä. Muita Hedbergiin liittyviä hautoja on uudemmalla hautausmaalla kilometrin päässä. Kun Hedberg oli Oulussa vankilapappina, Keckman oli Oulun kappalaisena ja kannatti Hedbergin anomusta saada toimia muuallakin kuin vankilassa. Tämän Hedbergille tutun ruustinnan hautakivessä huomasin yllättäen sanat, jotka suomensin näin:

”Minulla on ollut vaivaa ja taistelua, mutta vahvan suojan olen löytänyt (Har jag möda hatt och strid / Och stor hägnad har jag funnit)”.

Nämäkin vanhan hautakiven sanat julistavat näiden juhlien sanomaa: Saamme elää siunauksen suojassa, vaikka koemme vaivoja ja taisteluja. Voimme löytää jo tässä elämässä vahvan suojan Jeesuksen täytetyssä työssä ja nukkua lopulta rauhassa kuoleman uneen.

Maria Charlotta Keckman kuoli 52-vuotiaana 1858. Muuten oletko Sinä jo miettinyt, mitä toivot kirjoitettavan Sinun hautakiveesi? Ei ole kyllä takeita, että perikunta noudattaa toiveita. Esimerkiksi Pietari Päivärinta määräsi, että hänen hautakivensä toiselle puolelle kirjoitettaisiin sanat: ”Tässä löysi levon suuri syntinen”. Olen käynyt Ylivieskassa toteamassa, ettei sellaista kirjoitusta ole.

3. Huomasin Seppo Suokunnaan Hedberg-elämäkerrasta, että tämä oli kirjoittanut 1878 kiertokirjeen Kokkolassa ja likiseudulla – siis täälläkin – kaikille niille, jotka ovat Jumalan kutsumia ja autuuteen valitsemia uskon kautta Jeesukseen Kristukseen. Yksi kirjeen korostamia raamatunkohtia on Apt. 14:22 ”Jumalan valtakuntaan meidän on mentävä monen ahdingon kautta”. Elämä on ollut ja on usein raskasta – ei sitä ole aihetta kieltää – mutta taivaaseen kannattaa pyrkiä.

4. Tunsin originellin lohtajalaisen sotaveteraanin Jalmari Hyypän, josta aseveljet sanoivat, että hän oli rohkeimpia sotilaita. Muistan hänen kertoneen, että hän sai näyssä rohkaisun:

”Älä pelkää, sinä kuulut pelastettujen joukkoon”. Siksi hän ei pelännyt. Hän tiesi selviävänsä sodasta hengissä.

Moni aavisti sodassa kaatumisensa – niin myös oma isäni. Minun ei ole vaikea myöntää, että joku voi aavistaa myös oman selviytymisensä. Elämämme ja kuolemamme ovat suuremmassa kädessä.

Raamatussa on monta kohtaa, jossa rohkaistaan luottamaan suojelukseseen ja varjelukseen. Muistan mm. Jeesuksen sanat:

Minä sanon teille, ystäväilleni: Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta joiden valta ei ulotu sen pitemmälle. Kuulkaa, ketä teidän tulee pelätä. Pelätkää häntä, jolla on valta sekä tappaa ihminen että syöstä hänet helvettiin. Niin, sanon teille: häntä teidän on pelättävä. Varpusia saa kahdella kolikolla, eikö niin? Silti Jumala ei unohda yhtäkään niistä. Teidän jokainen hiuskarvannekin on laskettu. Älkää siis pelätkö. Olettehan te arvokkaampia kuin kaikki varpuset.

Luuk. 12:4-7

Useimmat meistä on otettu pyhässä kasteessa Jeesuksen ystävien joukkoon. Nämä rohkaisun sanat kuuluvat myös meille jokaiselle. Kuulumme pelastettujen joukkoon. – Muuten jos Sinua ei ole vielä kastettu, voit kuulla tässä kutsun kasteelle eli pelastettujen joukkoon.

Valvokaamme, että myös pysymme pelastettujen joukossa. Jeesus kehotti pelkäämään häntä, jolla on valta sekä tappaa ihminen että syöstä hänet kadotukseen. Häntä meidän on pelättävä. Elämä on vakava asia, mutta päällimmäisenä lukemassani raamatunkohdassa on rohkaisu luottaa siunaukseen ja varjelukseen.

5. Mitä sanoisin vielä evankeliumista avautuvana rohkaisuna tänään kokoontuneelle juhlakansalle? Ajattelen erityisesti edesmennyttä täkäläistä Evankeliumiyhdistyksen sisälähetysjohtajaa Väinö Uusitaloa. Hänelle läheisimpiä evankeliumin kuvia oli Hyvä Paimen. Väinö puhui juhlakansalle ja erityisesti yksityiselle kuulijalle. 32 vuotta sitten hän puhui mäen toisella puolen näillä juhlilla näin:

Hyvä Paimen on se, joka toimii. Lauma kuuluu Hänelle. Hän vie sen ulos hyvälle laitumille. Hän taistelee ryöväreitä vastaan. Hän antaa henkensäkin laumansa puolesta... Annettuaan henkensä meidän lunastukseksemme, Kristus kasteen kautta merkitsee meidät laumansa lampaiksi... Ja omistaan Hän pitää huolen. Hän etsii ja palauttaa eksyksiin joutuneita. Lampaan vastaus tähän huolenpitoon on luottavainen Paimenen seuraaminen. (On) taju siitä, että muualla uhkaa nälkäkuolema ja pedot. Kaste on minulle todiste siitä, että olen lunastettu ja kuulun Kristuksen omiin, että Hän pitää minusta huolen. Usko on turvautumista tähän.

(Tämän vielä haluaisin sanoa, ss. 37-38).

Voiko sen selkeämmin sanoa kuin lainaamillani Väinön sanoilla ja hänen saarnavirrellään 392!

6. Rukoilkaamme kiittäen: Kiitämme Sinua, Kristus, Hyvä Paimenemme, siitä, mitä olet jo tehnyt, mitä teet nyt ja mitä olet luvannut tehdä. Kun Sinä olet paimenemme, ei meiltä mitään tärkeää puutu. Auta meitä kuuntelemaan ja seuraamaan ääntäsi. Saamme elää siunauksesi suojassa. Auta meitä jokaista toimimaan hyvänä paimenena sillä laitumella ja niille lampaille, jotka uskot vastuullemme. Muistamme, että Sinulla on muitakin laumoja, joita paimennat ja johdatat perille. Kiitos, että kerran on vain yksi lauma.

Vielä Väinö Uusitalon sanoin:

Pyhä Kolmiyhteinen Jumala, me pyydämme itsellemme, rakkaillemme, tälle kansalle ja koko maailmalle sinun armahtavien kätesi alla siunausta, johdatusta, varjelusta. Pidä meistä huolta, pidä minusta huolta, Jeesuksen nimessä. Aamen.